तृतीयमन्त्रमाह। "देवी उषासावश्विना। भिषजेन्द्रे सरस्वती। बलं न वाचमास्ये। उषाभ्यां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज" इति। उषस्शब्दवाच्ये तृतीयानुयाजदेवते देवी द्योतमानात्मके उभे भिषजावश्विनौ सरस्वती च आस्ये मुखे वाचं वागीन्द्रियं बलं न बलमिव, यथा मुखे वागिन्द्रियसामर्थ्यं स्थापितवन्तः तथैव सर्व्वे देवा उषाभ्याम् उषादेवतामुखेन इन्द्रे इन्द्रियं दधुः॥

चतुर्थमन्त्रमाह। "देवी ज्योष्ट्री अश्विना। सुत्रामेन्द्रे सरस्वती। श्रोत्रं न कर्णयोर्यशः। ज्योष्ट्रीभ्यां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज" [२] इति। ज्योष्ट्रीशब्दवाच्ये चतुर्थानुयाजदेवते ते च देवी देव्यौ द्योतमानात्मके उभे अश्विनौ द्वौ सुत्रामाख्य इन्द्रः सरस्वती चेत्येता देवताः कर्णयोः कर्णगोलकयोः यशः यशः-कारणं श्रोत्रं न श्रोत्रेन्द्रियमिव, यथा श्रोत्रेन्द्रियं कर्णगोलकयोः स्थापयन्ति तथा ज्योष्ट्रीभ्यां ज्योष्ट्रीदेवतामुखेन तदिन्द्रे इन्द्रियं दधुः॥

पञ्चममन्त्रमाह। देवी ऊर्ज्जाहुती दुघे सुदुघे। पयसेन्द्रꣳ सरस्वत्यश्विना भिषजावत। शुक्रं न ज्योतिस्तनयोराहुती धत्त इन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज" इति। ऊर्जाहुतिशब्दवाच्ये पञ्चमानुयाजदेवते देवी द्योतमानात्मके दुघे अभीष्टफलस्य दोग्ध्र्यौ सुदुघे सुष्ठु दोग्धुं शक्ये, तथाविधे उभे देव्यौ सरस्वती भिषजावश्विनौ चेत्येते यूयं पयसा सहविषा इन्द्रम् अवत रक्षत। आहुतिदेव्यौ स्तनयोरुभयोः शुक्रं शुद्धं